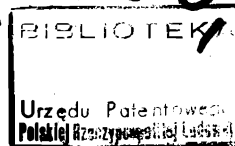

10 września 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

B 236

27/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3758.

Hans Klopstock
(Berlin, Niemcy).

Kl. 49 a 25.

49e, 27/08

Nóż tokarski o wysokiej wydajności.

Zgłoszono 9 stycznia 1924 r.

Udzielono 17 grudnia 1925 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy nowej formy noża, używanej przy toczeniu i struganiu przedmiotów metalowych i do zdzierania i wygładzania.

Kształt nowego noża tokarskiego wyróżnia się załamana powierzchnią przyczołkową, utworzoną w ten sposób, że obie krawędzie tnące s_1 — s_2 wraz z przylegającym paskiem f powierzchni przyczołkowej obejmują żłobek f_1 , biegnący z określoną krzywizną w stosunku do płaszczyzny paska f .

Istotę wynalazku przedstawia załączony rysunek, na którym — fig. 1 i 2 wyobrażają nową formę noża w widoku i w planie; fig. 3 — inną formę wykonania; fig. 4 — przekrój według linii 4 — 4 na fig. 2 i 3, a fig. 5 i 5a — przekroje wzdłuż linii 5 — 5, na fig. 3, wskazujące obie płaszczyzny ograniczające przejścia tylnej krawędzi na część

wgłębioną. Nowy nóż tak jest ukształtowany, że posiada potrzebną wytrzymałość przy największym obciążeniu. Wobec dwóch działających na całej swej długości krawędzi tnących s_1 — s_2 — podobny kształt noża nadaje się do użycia przy największych posuwach. Wreszcie dzięki wąskiemu paskowi f powierzchni przyczołkowej za krawędziami tnącymi i pozostałej wgłębionej części f_1 tej powierzchni — zostaje zmniejszona do minimum praca napężniania przy procesie cięcia. Obniżenie w ten sposób temperatury, w porównaniu z rozwijaną przez dotychczasową formę noży, znacznie powiększa trwałość noża.

Fig. 3 przedstawia prostszą formę wykonania załamanej powierzchni przyczołkowej. I tu również krawędzie tnące s_1 — s_2 łączą się w wierzchołku s_3 za pomocą krzy-

wizny o właściwym promieniu. Ponieważ doświadczenie wykazało, że przy małych posuwach pracuje tylko wierzchołek s_3 i przednia krawędź s_1 , przeto wystarcza, jeśli powierzchnia przyczółkowa będzie załamana tylko za częścią pracującą, tylna zaś krawędź tnąca przechodzi bezpośrednio we wgłębienie części f_1 , z pominięciem wąskiej powierzchni paska f .

Fig. 5 i 5a—przedstawiają oba graniczne wypadki przejścia tylnej krawędzi tnącej s_2 w część wgłębioną (żłobek) f . Fig. 5a wskazuje, jak, wskutek przetarcia się wgłębienia, krawędź s_2 przechodzi wprost we wgłębienie f_1 . Tak więc krawędź zostaje mniej lub więcej zdarta, podczas gdy na fig. 5 pasek części wgłębionej f_1 jest wprawdzie przetarty, jednak krawędź s_2 nadal nie jest jeszcze zadraśnięta.

Ta forma wykonania zapewnia ten skutek, że kosztowna zazwyczaj obróbka i gruntowne dotarcie powierzchni przyczółkowej noża może być dokonane dzięki temu uproszczeniu w czasie najkrótszym i nie-

wielkim kosztem, bez uszczuplenia wysokiej wydajności noża, jaką zawdzięczamy załamanemu kształtowi powierzchni przyczółkowej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nóż tokarski o wysokiej wydajności z dwiema krawędziami tnącymi zbiegającymi się pod kątem rozwartym, znamieny tem, że wzdłuż obu krawędzi tnących (s_1 , s_2) biegnie wąski pasek powierzchni przyczółkowej (f), obejmujący wgłębioną równą powierzchnię przyczółkową (f_1).

2. Nóż tokarski według zastrz. 1, znamieny tem, że powierzchnia przyczółkowa jest załamana tylko za przednią krawędzią tnącą (s_1), podczas gdy tylna krawędź tnąca (s_2), z pominięciem wąskiego paska powierzchni przyczółkowej, przechodzi bezpośrednio w część wgłębioną (wydrażenie f_1).

Hans Klopstock.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

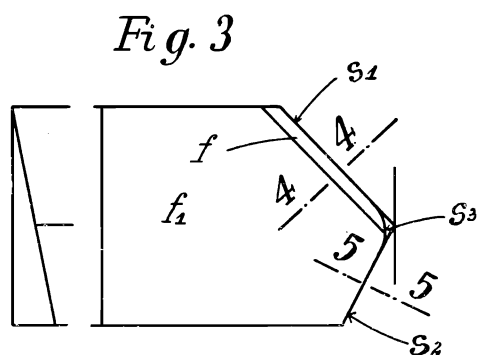
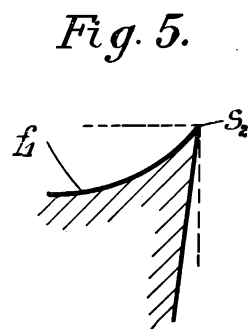
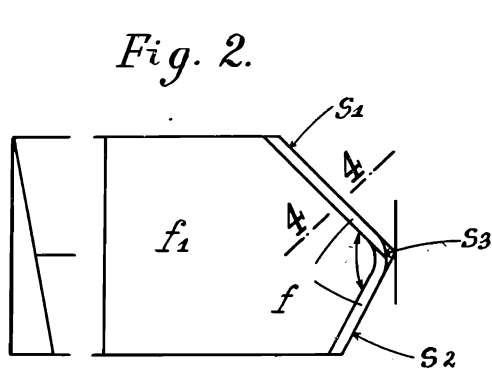
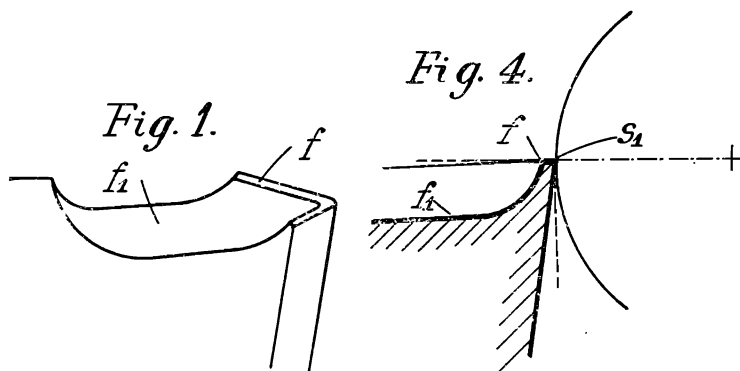

Fig. 5a.

